

Afskedsgudstjeneste

biskop Lise-Lotte Rebel

Lørdag den 14. november 2020 kl. 11.00
i Helsingør Domkirke, Skt. Olai Kirke

Præludium

Carl-Aage Eliasson:
Intrada for trompet og orgel

Indgangsbøn

Salme

- 1 Den signede dag med fryd vi ser
af havet til os opkomme;
den lyse på himlen mer og mer,
os alle til lyst og fromme!
Det kendes på os som lysets børn,
at natten hun er nu omme!
- 2 Den signede stund, den midnatstid,
vor Herre han lod sig føde,
da klared det op i østerlid
til dejligste morgenrøde,
da lyset oprandt, som Jordens bold
skal lysne udi og gløde.
- 3 Om levende blev hvert træ i skov,
og var så hvert blad en tunge,
de kunne dog ej Guds nådes lov
med værdelig røst udsjunge;
thi evig nu skinner livets lys
for gamle og så for unge.
- 4 Thi takke vi Gud, vor Fader god,
som lærken i morgenrøde,
for dagen, han os oprinde lod,
for livet, han gav af døde;
den signede dag i Jesu navn
os alle vort liv forsøde!
- 5 Nu sagtelig skrid, vor højtidsdag,
med stråler i krans om tinde!
Hver time til Herrens velbehag
som bække i eng henrinde,
til frydelig sig til sidst de sno
op under de grønne linde!
- 6 Som guld er den årle morgenstund,
når dagen opstår af døde,
dog kysser os og med guld i mund
den liflige aftenrøde,
så tindre end må det matte blik,
de blegnede kinder gløde.
- 7 Så rejse vi til vort fædreland,
dér ligger ej dag i dvale,
dér stander en borg så prud og grand
med gammen i gyldne sale;
så frydelig dér til evig tid
med venner i lys vi tale.

Kyrie

Bo Grønbech: Kyrie

(tilgnet Lise-Lotte Rebel 1987)

Gloria

Vi love, vi prise og takke dig,
al æren skal dig tilhøre,
o Herre, Gud Fader i Himmerig,
for kærlighed, du os mon gøre!
Du alle ting har i vold og magt,
det alt må frem, som er din agt,
thi frygte vi ingen fare.

Salutation

Kollekt

NT-læsning

Filipperbrevet 3,17-21

Trosbekendelse

Salme

- 1 Kom, Gud Helligånd, kom brat!
Gennembryd den mørke nat
med Guds morgenrøde!
Lad vort hjertes lærkeslag
hilse Herrens klare dag,
som står op af døde!
- 2 Sjælesørger allerbedst,
hjertekamrets ædle gæst!
Vær hos os til stede
med Guds fred i storm og strid,
himmelsk trøst i trængsels tid!
Sluk vor sorg med glæde!

- 3 Saligheden, tvivl til trods,
gør indlysende for os,
som ved Ånd os trøste,
føle dybt, at uden dig
tomt er alt på jorderig,
avner kun at høste!
- 4 Styrk og bøj os med din arm,
gør vor kolde kundskab varm,
dæmp og luer vilde!
Rens os med dit hjertesuk,
kvæg os med din morgendug:
dryp fra livets kilde!
- 5 Lad for os, som på dig tro,
livets blomster overgro
gravens mørke tilje!
Og ved kirkegårdens port
vift fra os hver skygge sort
med din hvide lilje!

Tekst: N.F.S. Grundtvig, 1836

Mel.: Thomas Laub 1914

Christian Barnekow 1859

Evangelium

Markus 12,38-44

Prædiken

Kirkebøn

Meddelelser

Apostolsk velsignelse

Motet

C.E.F. Weyse:

Morgenstund har guld i mund

Salme

- 1 Vidunderligst af alt på jord
er Jesu Kristi rige,
dets herlighed er og så stor,
at det har ingen lige.
- 2 Usynligt vel som sjæl og sind
det nemt dog er at kende,
alt som en stad på bjergetind,
der ses til verdens ende.
- 3 Dets gåde er et Guddoms-ord,
som skaber, hvad det nævner,
som fylder dale trindt på jord
og klipperne udjævner.
- 4 Med det indvies Jesu dåb,
velsignes Jesu bæger,
så hist udspringer livets håb,
og her det vederkvæger.
- 5 Med ordet skabes gode kår
for barnekæmper lave,
så de kan le ad banesår
og springe over grave.
- 6 Med det der skabes vin af vand
og paradys af ørke,
med det der skabes lys om land,
mens verden går i mørke.
- 7 Lad hvisle kun i ormegård,
at riget er lagt øde,
Gud kroner ligefuldt dets år
med frugtbarhed og grøde.
- 8 Dets glans opstår som aks i vang,
som maj i bøgeskove,
ja, prægtig under fuglesang
som gyldensol af vove.
- 9 Det er den store konges glans,
som kun på korset døde,
for at med livets rosenkrans
jordklimpen ham kan møde.
- 10 Ja, når han kommer i det blå,
er kristnes kamp til ende,
hvad troende i spejlet så,
skal salige erkende.
- 11 Da riget er med solekår
til syne og til stede
i evighedens gyldenår
med ret og fred og glæde.

N.F.S. Grundtvig 1829 og 1853

Mel.: Christian Barnekow 1870

Altergang ved domprovsten

Under altergang synges:

Claus Vestergaard Jensen: Agnus Dei

Takkebøn

Salutation

Kollekt

Velsignelsen

Salme

- 1 Hil dig, Frelser og Forsoner!
Verden dig med torne kroner,
du det ser, jeg har i sinde
rosenkrans om kors at vinde,
giv dertil mig mod og held!
- 2 Hvad har dig hos Gud bedrøvet,
og hvad elsked du hos støvet,
at du ville alt opgive
for at holde os i live,
os dig at meddele hel?
- 3 Kærligheden, hjertegløden
stærkere var her end døden;
heller giver du end tager,
ene derfor dig behager
korsets død i vores sted.
- 4 Ak! nu føler jeg til fulde
hertets hårdhed, hertets kulde.
Hvad udsporang af disse fjelde,
navnet værd, til at gengælde,
Frelsermand, din kærlighed?
- 5 Dog jeg tror, af dine vunder
væld udsporang til stort vidunder,
mægtigt til hver sten at vælte,
til isbjerge selv at smelte,
til at tvætte hjertet rent.
- 6 Derfor beder jeg med tårer:
Led den ind i mine årer,
floden, som kan klipper vælte,
floden, som kan isbjerg smelte,
som kan blodskyld tvætte af!
- 7 Du, som har dig selv mig givet,
lad i dig mig elske livet,
så for dig kun hjertet banker,
så kun du i mine tanker
er den dybe sammenhæng!
- 8 Skønt jeg må som blomsten visne,
skønt min hånd og barm må isne,
du, jeg tror, kan det så mage,
at jeg døden ej skal smage,
du betalte syndens sold.1
- 9 Ja, jeg tror på korsets gåde,
gør det, Frelser, af din nåde.
Stå mig bi, når fjenden frister!
Ræk mig hånd, når øjet brister!
Sig: vi går til Paradis!

*Arnulf af Louvain før 1250.
N.F.S. Grundtvig 1837
Mel.: C.Chr. Hoffman 1878*

Udgangsbøn

Postludium

*Carl Nielsen:
Festpræludium*

